

Η ΩΡΟΜΙΣΘΙΑ ΧΤΥΠΑΕΙ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΤΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ

Τα δημόσια νηπιαγωγεία είναι ένα από τα τελευταία τμήματα (ίσως το τελευταίο) της δημόσιας εκπαίδευσης όπου δεν έχει εισαχθεί ο θεσμός της ωρομισθίας, ίσως γιατί ήταν πολύ δύσκολα δικαιολογήσιμος. Σήμερα, και με πρόσχημα της κάλυψη των επί πλέον ωρών διδασκαλίας φαίνεται η ωρομισθία να είναι πιθανή.

Ας ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα: Δεν έχουμε τίποτα με τις νηπιαγωγούς που, απελπισμένες από την ανεργία θα αποδεχτούν να εργασθούν με όρους σχεδόν μεσαιωνικούς, ούτε φυσικά με τους εκπαιδευτικούς που είναι ειδικευμένοι να διδάσκουν π.χ. μουσική, ή εικαστικά, ή φυσική αγωγή. Και παρά τις αντιρρήσεις που μπορεί να έχουμε σε παιδαγωγικό επίπεδο για την ύπαρξη των ειδικοτήτων στο νηπιαγωγείο, αντιλαμβανόμαστε πάρα πολύ καλά την ανάγκη των συναδέλφων μας αυτών, να βρουν δουλειά σχετική με την ειδικότητά τους. Αντιλαμβανόμαστε επίσης, ότι η πολιτική ηγεσία της εκπαίδευσης, μπροστά στο αδιέξοδο που δημιουργείται για την κάλυψη των κενών του διδακτικού χρόνου των νηπιαγωγών να προβεί στην εισαγωγή της ωρομισθίας σαν λύση.

Εύκολο γιατί, προσθέτει στα νηπιαγωγεία εκπαιδευτικό προσωπικό φτηνό, κακοπληρωμένο (είναι γνωστό ότι φέτος οι ωρομισθιοί έμειναν μήνες απλήρωτοι), που μπορεί να του αφαιρεί ή να του προσθέτει ώρες διδασκαλίας χωρίς να επιβαρύνεται (το κράτος) οικονομικά, περισσότερο εξαρτημένο από την ανάγκη για δουλειά και τέλος προσωπικό που αισθάνεται την εργασία του στην εκπαίδευση σαν προσωρινή, και άρα έχει πολύ μεγαλύτερη δυσκολία να αντιδράσει συλλογικά και να απαιτήσει τα δικαιώματά του.

Εύσχημο γιατί, κρύβει την πρόθεσή της για καταπάτηση των στοιχειωδών εργασιακών δικαιωμάτων των νέων εκπαιδευτικών και για αφόρητη συμπίεση των αποδοχών τους κάτω από φανφάρες, είτε για δήθεν αναβάθμιση του ρόλου του νηπιαγωγείου μέσω των ειδικοτήτων, είτε για επέκταση του ωραρίου του νηπιαγωγείου, δήθεν από ενδιαφέρον για τους εργαζόμενους γονείς (το οποίο φυσικά σταματάει όταν οι εργοδότες επεκτείνουν το ωράριο των γονιών ακόμα και μέχρι τις 9 το βράδυ ατιμωρητί).

Συναδέλφισσες/συνάδελφοι, είναι ίσως η **εύκολη λύση να αποδεχτούμε την ωρομισθία σαν απάντηση στη συνεχιζόμενη καταπάτηση του ωραρίου μας** αφού φαίνεται να μη μας αφορά.

Να αντικαταστήσουμε δηλ. την καταπάτηση των δικών μας εργασιακών δικαιωμάτων με μια πολύ χειρότερη και πολυδιάστατη καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων μιας άλλης μερίδας ανθρώπων που θα δουλεύει δίπλα μας.

Αλλά αυτή η «εύκολη λύση», εύκολα μετατρέπεται σε εφιάλτη, αν σκεφτούμε τις όχι και πολύ μακρινές επιπτώσεις που μπορεί να έχει στη δική μας εργασιακή πραγματικότητα. Για τους συλλόγους μας αυτή η εξέλιξη μπορεί να έχει δύο ειδών επιπτώσεις: είτε την πλήρη αποδυνάμωσή τους με τη μη εγγραφή νέων μελών και τη μετατροπή τους σε ομάδες γραφικών υπερηλίκων που δεν θα μπορούν να αντισταθούν σε τίποτα, είτε τον διχασμό τους σε δύο ομάδες εκπαιδευτικών με πολύ διαφορετικά προβλήματα και αιτήματα (εκ των οποίων η νεότερη θα έχει να αντιμετωπίσει πολύ πιο οξυμένα και πιεστικά προβλήματα), που εκ πρώτης όφως τουλάχιστον θα εμφανίζονται ως αντιτιθέμενα.

Σε οποιαδήποτε περίπτωση, η εργοδοσία θα έχει να αντιμετωπίσει εργαζόμενους διχασμένους και αποδυναμωμένους, στους οποίους θα μπορεί να επιβάλλει οποιαδήποτε αυθαιρεσία. Και η εμπειρία μας των τελευταίων χρόνων δείχνει ότι αυτή η αυθαιρεσία δεν έχει τέλος: Κατάργηση του 8/ωρου, υποχρεωτικές απλήρωτες υπερωρίες, διάλυση των ασφαλιστικών ταμείων γιατί ουσιαστικά οι διοικήσεις -με κυβερνητική προτροπή- καταχράστηκαν τις εισφορές των εργαζομένων για να τις χαρίσουν σε τράπεζες και ιδιωτικές εταιρείες, απολύσεις (με ή χωρίς αφορμή), συμπίεση των αποδοχών σε επίπεδα κάτω από τα απαραίτητα για την επιβίωση, συνταξιούχοι χωρίς σύνταξη και σε όλο και μεγαλύτερη ηλικία...

Εμείς λοιπόν ας πούμε όχι σε αυτήν την φαινομενικά εύκολη λύση. Υπάρχουν λύσεις όχι μόνο εργασιακά αξιοπρεπείς και δίκαιες, αλλά και παιδαγωγικά σωστότερες.

Απ' ότι φαίνεται, **μια επιπλέον νηπιαγωγός σε κάθε νηπιαγωγείο με σταθερή και μόνιμη σχέση εργασίας είναι απαραίτητη.**

Μια τέτοια λύση μπορεί να επιλύσει τα προβλήματα του ωραρίου σε ένα περιβάλλον ασφαλές και σωστό από παιδαγωγική άποψη για τα νήπια, ενώ ταυτόχρονα θα περιορίσει την ανεργία που έχει ο κλάδος των νηπιαγωγών. *Αν τώρα το ΥΠΕΠΘ, επιθυμεί πράγματι την αναβάθμιση του ρόλου του νηπιαγωγείου μέσω των ειδικοτήτων, ας προσλάβει τους συγκεκριμένους εκπαιδευτικούς, επιπλέον των απαραίτητων νηπιαγωγών. Τα νήπια δεν μπορούν να λειτουργήσουν με συνεχή εναλλαγή προσώπων ανά 45' και χωρίς ένα ή δύο πρόσωπα αναφοράς. Το κράτος δεν μπορεί να επιλύει κάθε φορά τα προβλήματα με μηδέν έξοδα, την ίδια στιγμή που χαρίζει 28 δις € στις ιδιωτικές τράπεζες, παίρνοντάς τα από τις τσέπες μας -τις εισφορές μας, τα ταμεία μας, τις συντάξεις μας, τους μισθούς μας και ο κατάλογος δεν έχει τέλος (ούτε πάτο).*

Αθήνα 8 μάρτη 2009
Νατάσα Αγγελοπούλου